

מעריך סוכות

שירים ודקלומים

דקלום	פטיש מסמר	בסוכה שלנו	שלומית בונה סוכה
<p><u>דקלום-(עם תנועות)</u> לולב אתרוג, הדס וערבה גרו שבעה ימים בסוכה כל יום האירה להם השמש הטובה כל ערב בא כוכב והאיר את הסוכה דרך חור קטן בסכך התמתח הלולב האתרוג שמח כל כך ההדס הפיץ בשמיו והערבה ברוח התנדנדה כך האיר להם הכוכב ערב ערב כל החג.</p> <p>הנה הסוכה שלנו כבר מוכנה אפשר להזמין את כל המשפחה חברים וגם שכנים ולא נשכח את היונים</p>	<p>פטיש, מסמר ניקח מהר. סוכה לבנות, בנים ובנות.</p> <p>קרשים ניקח וענפים לסכך קשט הגג לכבוד החג.</p> <p>קנה, קנה, סוכה נבנה. קרשים ניקח, קני סוף לסכך.</p> <p>מהר, מהר, פן נאחר, אין פנאי חכות, מחר סוכות.</p>	<p>בסוכה שלנו אורה וצהלה האורחים באים, והשמחה גדולה לה לה לה...</p> <p>אמא וגם אבא, ואחות ואח הדוד שלי, אשר חיכיתי לו כל כך ילדה יפה וסרט בשימלה דקה, הרוח התגנב איתה אל הסוכה.</p> <p>בסוכה שלנו...</p> <p>ירח עגלגל צופה בין העלים שולח קרן אור אל הסוכה שלי וסבא וגם סבתא בחיוך רחב עם שק של תפוחים ישר מן המושב.</p> <p>בסוכה שלנו...</p> <p>ציפור קטנה יפת נוצה ויפת מקור שני פרפרים, שכנפיהם זהב טהור קרני השמש בלי רשות, ברוב חוצפה עושות לי מטבעות של אורה וצהלה.</p> <p>בסוכה שלנו...</p> <p>ובין עלי הסכך רומזים הכוכבים</p>	<p>שלומית בונה סוכה מוארת וירוקה על כן היא עסוקה היום ואין זו סתם סוכה מוארת וירוקה - שלומית בונה סוכת שלום</p> <p>היא לא תשכח לשים לולב והדסים ענף של ערבה ירוק רימון בתוך עליו וכל פירות הסתיו עם ריח בוסתנים רחוק</p> <p>וכששלומית תאמר הביטו, זה נגמר! יקרה דבר נפלא פתאום: יבואו השכנים כולם בהמונים - ולכולם יהיה מקום</p> <p>ואז מתוך הסכך יציץ לו ויזרח כוכב בהיר כיהלום: שלום סוכת פלאים מה טוב ומה נעים -</p>

שלומית בנתה סוכת שלום!

דקלום

"כל הלילה ישנתי וישנתי
ועם בוקר לפתע שמעתי
טוק טוק טוק
פתח קטן בתריס פתחתי
והחוצה הצצתי
על עדן חלוני יונה
יושבת יונה לבנה
את כנפיה לצדדים פורסת
פותחת אותן ואז סוגרת
עפה מעלה מעלה עד צמרות העצים
מטה מטה בוקר טוב לפרחים
עפה מעלה מעלה עד העננים
מטה מטה בוקר טוב לאבנים
והיונה הלבנה
גורו גורו היא הומה
כבר הגיע הסתיו
גם פורח החצב
הגיע הזמן סוכה לבנות
בואו יחד בנים וגם בנות.

קרש לקרש נאסוף
הגיע הזמן סוכה לבנות
בנסה ענף לענף
לסוכה שלנו סכך

ניקח את המסור ונגסר סר...סר...סר...
ניקח מסמרים ונדפוק בפטיש...טיש...טיש...

גם הם בין האורחים שלי החשובים
מה טוב לי ונחמד לי, ושמח לי
החג כולו אורח בסוכה שלי.

בסוכה שלנו...

נעלי הריקוד של מאיה – סיפור לסוכות

למאיה יש היום יום הולדת. היום מאיה בת שלוש.

והכי היא רוצה שאבא ואמא יקנו לה במתנה נעלי ריקוד כי מאיה מאוד אוהבת לרקוד. בכל בוקר היא מתעוררת ומיד היא רוקדת. גם בגן היא נותנת יד לאורי גיא ומירי – ויחד כולם נסחפים איתה למעגל של שיר וריקוד כי מאיה מאוד אוהבת לרקוד.

מאיה קמה מהמיטה, יוצאת מהחדר וניגשת לחדר של אבא ואמא – אבל החדר ריק..

מאיה קוראת "אבא" "אמא" - אך אין קול ואין עונה.

היא מציצה מהחלון ורואה את אבא ואמא עסוקים בחצר, מאיה קוראת להם מהחלון.

"בוקר טוב, היום יש לי יום הולדת..מה שכחתם???"

"בואי מאיה, צאי אלינו לחצר, הדלת פתוחה" קורא לה אבא.

מאיה יוצאת ושואלת "מה אתם עושים פה?"

"סוכה" עונה לה אבא. "היום סוכות. ואנחנו בונים סוכה.

"אבל" הוסיף אבא ואמר לא הספקנו לקנות לך מתנה ליום ההולדת, נקנה מחר "

מאיה קצת התאכזבה, היא ממש רצתה כבר נעלי ריקוד מתנה. אבל היא גם שמחה מאוד. כי היא אוהבת את חג הסוכות. היא אוהבת לקשט את הסוכה ולהיות בה. היא מיד מתיישבת ומתחילה להכין קישוטים. צובעת, מדביקה ומציירת, היא כל כך עסוקה עד שהיא שוכחת את יום הולדתה.

כשמאיה מסיימת היא שרה ורוקדת בתוך הסוכה שמחה ומאושרת,

לפתע היא שומעת קול לוחש לה- "מאיה, מאיה..".

היא מתבוננת סביב ולא רואה איש.

היא מתיישבת בשקט בשקט ומקשיבה.

והנה הקול קורא לה בשנית "מאיה, - זו אני הסוכה שלך. תודה שקישטת אותי כל כך יפה ועכשיו יש לי מתנה גם בשבילך, הביטי שם למטה מתחת לשרפרף הצהוב.."

מאיה מתכופפת מתחת לשרפרף הצהוב והנה קופסה לבנה.

היא פותחת את הקופסה ובתוכה היא מוצאת זוג נעלי ריקוד בצבע תכלת ומאיה כל כך מתרגשת. היא נועלת את נעלי הריקוד שקיבלה במתנה מהסוכה.

מאיה מאושרת.

ובתוך הסוכה שלה היא רוקדת ורוקדת ורוקדת....

סיפור לסוכות:

לפני שנים רבות, גרה בארץ רחוקה ילדה קטנה ושמה מירי.
לפני חג הסוכות, אמר אבא של מירי למירי: "בואי מירי ונבנה ביחד את הסוכה".
שמחה מאד מירי והצטרפה לאבא בבניית הסוכה – הם חיברו קרשים מעץ בעזרת פטיש,
מתחו בדים לבנים על הקרשים וכיסו את הגג בסכך.
כשסיימו, הכינו קישוטי נייר ושרשראות ותלו אותם בסוכה. אבא הביא מנורה צבעונית ותלה
אותה בתקרת הסוכה.
הסוכה שלהם נראתה חגיגית מאד!

אבל... מירי הייתה עצובה... היא רצתה שיגיעו אורחים ויבקרו אותם בסוכה כדי שלא יהיו
לבדם. רצתה מירי שהאורחים יישבו אצלם בסוכה, ישירו אתם ויאכלו אתם ארוחה חגיגית...
ישבה מירי לבדה עצובה בסוכה וחשבה את מי להזמין...

ל פ ת ע... שמעה רשחש של ענפים... היא התבוננה מחוץ לסוכה
וראתה על הדשא את מוקי הכלבלב. מוקי קשקש בזנבו ונראה שמח
ומופתע. שמחה מירי בראותה את מוקי ומיד פנתה אליו: "מוקי, אולי
תבוא היום בערב ותתארח אצלנו בסוכה?"
נבח מוקי והניד בראשו.
שמחה מירי שמוקי יבוא!

הרימה מירי ראשה וראתה מעל הסכך של הסוכה, את ציפי הציפור. אמרה לה
מירי:
"ציפי, אולי תגיעי גם את בערב ותשירי אתנו בסוכה?"
ציצה ציפי ופרשה את כנפיה לצדדים.
שמחה מירי שגם ציפי תצטרף!

התכופפה מירי כדי להרים קישוט שנפל על רצפת הסוכה, ולפתע שמעה
את יללתה של מיצי החתולה. שמחה מאד מירי לקראתה וקראה
לעברה: "מיצי, בואי גם את אלינו בחג ותאכלי עמנו ארוחה טעימה!
ייללה מיצי ומתחה את זנבה.
שמחה מירי ששגם מיצי תבוא!

כשהשמש שקעה והערב ירד, לבשה מירי את שמלתה החגיגית. לבש אבא את חולצתו
הלבנה וביחד ירדו לסוכה. הדליק אבא את האור בסוכה וכל הקישוטים נצנצו והבריקו.
חיכו אבא ומירי לאורחים שהבטיחו שיגיעו...

לאחר כמה דקות, הגיע מוקי הכלבלב והתיישב בסוכה, הגיעה ציפי הציבור ונעמדה על סכך
הסוכה ולבסוף הגיעה מיצי החתולה והתיישבה על ברכיה של מירי.

שמחו מאד מירי ואבא עם האורחים וביחד שרו את שירי החג ואכלו ארוחה חגיגית וטעימה
מאד!

לפני שנים רבות רבות
חיה ילדה ולה שתי צמות.
והנה הגיע חג-הסוכות
והילדה סוכה רצתה לה לבנות.

חיברה קרשים ובסכך מילאה,
וכך בנתה סוכה נפלאה.
אבל לא ידעה הילדה הקטנה
במה לקשט, ליפות סוכתה.

נעצב אז ליבה, נעלם חיוכה
ישבה הילדה ודמעה בעינה.

אז נשמע קול חרישי ועדין:
"ארבעה מינים, אחד מכל מין:
ערבה בוכיה ואתרוג זהבהב,
הדס ריחני ואחרון הלולב.
הביאי כל אלה", אמרה הסוכה
"ורב האור ותרבה השמחה".
שוב חזר החיוך על פני-הילדה
וחיש-קל אל עצי-הגינה מיהרה.

היא אספה את כולם בסלה הקטן,
הביאה ושמה בראש השולחן -
ערבה בוכיה ואתרוג זהבהב,
הדס ריחני ואחרון הלולב.

ואור גדול בסוכה הקטנה,
ורבה השמחה בלב הילדה
ובאים חברים, גמדים ופיות
לחגוג יחדיו את חג-הסוכות.

סכך לסוכה/ לזין קפניס

שלושה ימים טרח גדים ובנה לו סוכה: חפר בורות, תקע עמודים, חיבר קורות, נסר קרשים, וכך הקים ארבעה קירות. בקיר אחד פתח חלון, ובקיר אחר- דלת סובבת על ציר. ולסוכה עשה תקרה כמו רשת. לא היתה הסוכה חסרה אלא סכך.

בא גדי אל הברוש "ברוש ברוש, זקוף ראש! תן לי מענפיך סכך לסוכה אשר בנית"

"לא גדי" ענה הברוש, "בן ענפי מקננות ציפורים. אם תקצץ את הענפים, תהרוס את הקנים, תפחיד את האם והאפרוחים."

הלך גדי אל הזית "זית, זית! תן לי אתה מענפיך הירוקים סכך לסוכתי".

"לא גדי", ענה הזית, "כל השנה זיתים גידלתי, רק עתה אותם הבשלתי. ראה, כל ענפי מלאים זיתים, עת המסיק רק הגיעה, ואתה רוצה לקלקל בענפי!?"

הלך גדי אל הרימון: "רימון, רימון! תן לי אתה מענפיך סכך לסוכתי".

"לא גדי, לא!" ענה הרימון, "אני רימונים אדומנים גידלתי הרבה מאוד. אך בטרם הבשלתי אותם, באו וקטפו את כולם מעלי. ראה, נשארתי לבדי, רק רימון אחד נשכח על ראשי, והנני מוכן לתת אותו לך, לקש בו את סוכתך, אך מענפי לא אוכל לתת לך"

הלך גדי ובא אל עץ התמר: "תמר תמר! סוכה יפה בניתי. ארבעה קירות הקימותי, אך סכך אין לי: הברוש לא נתן לי לקצוץ מענפיו. הזית והרימון אף הם לא רצו לתת לי מענפיהם, אולי תיתן לי אתה מכפותיך היפות סכך לסוכה?"

ענה התמר: "בבקשה גדי! ראה, טור של כפות ארוכות וירוקות כפופות ויורדות למטה. קח משור ונסר אותן. לשנה הבאה אצמיח כפות חדשות. ואם בן חיל אתה, טפס ועלה עד ראש צמרת, שם עומד לו לוב ירוק ורענן. קח גם אותו לכבוד החג".

שמח גדי, העמיד סולם ארוך, טיפס ועלה עליו ונסר את כל הכפות הכפופות מסביב לגזע התמר, ואחר תלש גם את הלולב אשר בראש הצמרת. כיסה גדי את סוכתו בכפות התמר, קישט אותה ברימון אדמון, ואת הלולב שם בתוך צנצנת מלאה מים, למען ישאר ירוק ורענן כל ימי החג.

סוכת החברים/ לזין קיפניס

בחודש תשרי בזמן החגים הופיעה המודעה הבאה על קיר המכולת שבעמק החיות: "היכוננו, היכוננו! לכבוד חג הסוכות תיערך תחרות לבניית הסוכה היפה והמיוחדת ביותר!" כל קוראי המודעה מהרו אל ביתם כדי להתחיל במלאכה.

ארנבון קפץ יש אל מחסנו והוציא משם קרשים, אך כאשר התכונן להתחיל בבניה נזכר שאין לו פטיש, ואין לו מסמרים, אין לו סכך ואין לו קישוטים, כיצד יבנה סוכה רק עם קרשים?

קיפודי התחיל גם הוא לעבוד. לקח פטיש ומסמרים אך שיצא החוצה נזכר שאין לו קרשים ואין סכך ואין קישוטים! כיצד יבנה סוכה רק עם פטיש ומסמרים? ברווזון התחיל לעבוד במרץ. הוא אסף סכך כמה שיותר ורץ לחצר. ואז נזכר שאין לו קרשים ואין לו מסמרים, אין פטיש ואין קישוטים! כיצד יבנה סוכה רק עם סכך? צב צבון עלה על אופניו ורכב לביתו. הוא הכין קישוטים מנייר צבעוני, גזר, קפל והדביק. אך כאשר יצא לחצר לו היה לו מה לקשט! הוא נזכר שאין לו סכך אין קרשים, אין פטיש ואין מסמרים, כיצד יבנה סוכה רק עם קישוטים? ארנבון וקיפודי, ברווזון וצב צבון חזרו למכולת כל כך עצובים שאפילו גלידה לא עודדה אותם. כל אחד מהם ספר את צרותיו מה יש ומה חסר לו. פתאום קפץ ארנבון וקרא: "איך לו חשבנו ואיך לו הבנו הרי יש פטיש ויש מסמרים, יש סכך ויש קרשים, יש אפילו קישוטים. נבנה יחד! לא נתחרה אלא נעבוד בשיתוף". שמחו כולם והסכימו מיד. "תהיה זו סוכת החברים!"

הביאו החברים את כל החומרים לבניית הסוכה למדשאה הגדולה. ארנבון וקיפודי חלקו קרשים וכלי עבודה. כשסיימו את מבנה הסוכה ברווזון חילק את הסכך. בסוף נשאר הקישוטים של צב צבון שנתלו בכל פינה.

השעה הגיעה והסוכה כבר מוכנה. שופטי התחרות הגיעו, בדקו, התבוננו וקראו את השלט: "סוכת החברים!". הסוכה הייתה יפה במיוחד: בנויה היטב, חזקה ומרווחת, מסודרת ומקושטת.

בערב כל תושבי העמק התכנסו על המדשאה הגדולה. "מי לדעתך ינצח בתחרות?" הם שאלו אחד את השני. השופטים על הבמה והודיעו: "בחירתנו הייתה קשה, כל סוכה שראינו הייתה יפהייה... אך המנצחת היא: סוכת החברים! לא רק מפני שהיא בנויה היטב וחזקה ומרווחת, מסודרת ומקושטת יש עוד סוכות כאלה. אלא מכיוון שהיא סוכה שנבנתה יחד בשיתוף ובחברות.

שירים ודקלומים נוספים

בניתי לי סוכה עם כל האצבעות
למעלה שמת' סכך ובקיר שמיכות.
באה רוח ונשבה פו.....
השמיכה התנופפה פו.....
והסכך הרענן התעופף לו אל הגן.

סוכה קטנה יש לי בגן
בה דלת וחלון
הגג הוא ירק רענן
הדלת היא וילון
סוכה לי סוכה לי חביבה 2X

לי אתרוג, לי הדס, לי ערבה, לי לולב לברך עליו x2
בואו נשיר נרקוד, בחג סוכות עם ארבעת המינים
בואו נשיר נרקוד בחג סוכות, בואו כלכם מוזמנים
ושמחת בחגך והיית אך שמח x2

ללא צלילים
הידיים של אבא מאוד עסוקות
קונה הוא ארבעת מינים לחג הסוכות
סוכה בגן בנינו- קטנה וירוקה
קישוטים לה עשינו - יפי של סוכה!
תלינו שר-שר-שרות (נשיר שיר שיר ונרקוד) X2